

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

§. III. An mortalia ex genere suo valeant transire in venialia titulo parvitat^{is}
materiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981

§. III.

An mortalia ex genere suo valeant transire in venialia titulo parvitatis materiae.

716. **E**X universali Doctorum consensu quaedam mortalia esse capacia parvitatis materiae patet in furto, jejuniij violatione, & voti, in detractioe, in abstinentia à labore servili &c. non pauca è contra sunt incapacia levitatis materiae, & hæc vocantur mortalia ex toto genere, hujusmodi titulo levitatis non possunt transire in venialia, secus mortalia priora, quæ vocantur mortalia ex genere Rhodæ hic *D. 1. qu. 3. S. 2. §. 2. Sanch. lib. 1. Mor. c. 4. Pal. tom. 1. tr. 2. D. 2. p. 7. num. 1. Haunold. lib. 2. Theolog. Scholast. à n. 410.*

Difficultas in assignanda regula discernendi peccata mortalia incapacia parvitatis materiae à peccatis capacibus. Communior est ista, quod in ijs non datur, in quibus tota ratio gravis malitiæ, seu offensæ in materia quantumvis minima materialiter reperitur, & exemplificant in peccatis directè in DEUM, & ejus honorem, vel contra proximum commissis, ita *Soarez lib. 2. de Legib. c. 28. num. 23. Sanch. num. 1. Sporer. p. 1. in Decal. cap. 5. à num. 13. ad 31.* discurrens per omnia præcepta Decalogi.

Ex hac regula inferunt non dari materiae parvitatem in odio DEI, ejus contemptu, infidelitate, juramento assertorio falso, Simonia.

Hæc Regula impugnatur à *Pal. num. 2.* tum quia restat ratio, cur in quavis materia etiam parva hujusmodi peccatorum invenitur integra ratio offensæ, & non in juramento promissorio comminatorio, voto, Sacrilegio, ac in alijs Religionis actibus: tum quia non apparet sufficienter, quare in odio DEI, & contemptu nequeat dari materiae parvitatis, siquidem quis possit non velle absolute DEUM offendi, ac contemni, sed leviter.

717. Mihi placet regula *Haunoldi*: nimirum ea peccata esse incapacia levitatis materiae, quam si admitterent, redundaret in DEUM imperfectio, aut grave damnum generi humano immineret, cetera in quibus nihil horum sequitur, patiuntur levitatem materiae spectatâ lege naturali; naturali inquam, quia secundum jus positivum quaedam non patiuntur, ut in jejuniio naturali ante Evcharistiæ sumptionem contra aliquo apud *Lug. de Evcharist. D. 15. S. 2. num. 21.* contentos jejuniio Ecclesiastico: & alios apud *Hurtad. de Evcharist. D. 9. difficult. 15.* arbitantes esse veniale timere Evcharistiam post modicum cibum, vel potum. Contra quos ratio est, quod sicut gutta aquæ in calicem consecrandum mittenda præcipi-

cepitur sub mortali ob mysterium, & significationem, ita jejunium naturale est præceptum, ut significetur Christum esse primum nostrum cibum, idcirco est materia gravis. Secundò, ex eodem jure Ecclesiæ negatur parvas materiae in ætate requisita ad matrimonium, proinde in femina debent esse completi anni duodecim, in viro anni quatuordecim contra Sanch. lib. 7. de Matr. D. 104. num. 2. volentem in utroque sufficere, si dies ultima sit inchoata anni impubertatis; Minus subsistit opinio asserentium sufficere, si tres, aut decem dies deficiant: amplius exorbitat Rebellus de Just. lib. 3. quest. 16. S. 2. num. 16. asserens ætatem ad matrimonium requisitam non peti mathematicè, sed moraliter completam, ut si sponsi ab ea distent uno, alterove mense, parum enim distans nihil distare videtur.

Ratio nostra est, quod ætas à Jure taxata consistat in indivisibili: eadem ratio stat pro ætate præscripta ad Professionem, susceptionem ordinum,

Amplia annum Novitiatus contra quosdam apud Dian. p. 5. tract. 5. Resol. 10. tradentes valere professionem manè factam die, in qua à prandijs expletur Novitiatus, quibus ipse parte tertia tract. 2. Resol. 57. contradicit, Quare regula illa, quod parum distat &c. non habet locum in taxatis à Jure.

Limita de ætate pro matrimonio taxata, nisi constet, quòd malitia suppleat ætatem, similem limitationem concedo in septennio præscripto pro valore sponsalium, videlicet probabilis ea valere contracta ab ijs, in quibus clare patet ante septennium usus rationis pertrahita in tract. Canonist. de Matr. n. 20.

§. IV.

Regula Haunoldiana illustratur exemplis quoad primam partem.

718. **R**egula data n. 717. habet tres partes: prior tangit peccata in DEUM, posterior peccata generi humano perniciofa. Tertia peccata reliqua neutrum horum continentia. Ex prima parte.

Infero primo peccata contra virtutes Theologicas non recipere parvitatem materiae, puta hæresim, desperationem,

odium DEI. Ratio, quia si aliquis articulus fidei sufficienter propositus negari posset absque noxa lethali, DEUS non esset summè verax in dicendo: si quis posset desperare, id est, nolle positivè beatitudinem, aut media ad hanc necessaria propter malitiam apprehensæ impossibilitatis, aut arduitas in consequenda beatitudine, DEUS non esset potens auxilia